

ΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΑΔΕΡΦΙΑ ΤΑΞΙΚΑ

Στις 3 Νοέμβρη δικάζονται στην Αθήνα 65 μετανάστες γιατί έπραξαν το αυτονόητο: εξεγέρθηκαν στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της Αμυγδαλέζας διεκδικώντας την ελευθερία τους. Το μόνο τους «έγκλημα» ήταν ότι δεν είχαν χαρτιά. Ουσιαστικά αποτελεί «έγκλημα» η ίδια τους η ύπαρξη. Χτυπημένοι από την πείνα, της διώξεις και τους πολέμους (σε πολλούς από τους οποίους έχει βάλει το χεράκι του και το ελληνικό κράτος), άφησαν τον τόπο τους, τις οικογένειές τους, πέρασαν τα σύνορα, περπάτησαν χιλιόμετρα, στριμώχτηκαν σε βάρκες, είδαν συγγενείς και φίλους να πνίγονται. Όσοι γλίτωσαν κυνηγήθηκαν από τους συνοριοφύλακες, κάθε είδους μπάτσους και ναζιστικά τάγματα ανά την επικράτεια στην προσπάθειά τους να γλιτώσουν από τους εφιάλτες τους. Πλέον έχουν να αντιμετωπίσουν τα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης, τα κολαστήρια του ελληνικού κράτους. Τα λεγόμενα «Κέντρα φιλοξενίας» που δεν είναι τίποτε άλλο από χώρους όπου στοιβάζονται μετανάστες υπό άθλιες συνθήκες, υφιστάμενοι πλήθος σωματικών και ψυχικών βασανιστηρίων, βασανιστήρια χωρίς ημερομηνία λήξης.

Μιλώντας για τα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης (κέντρα κράτησης μεταναστών), κάνουμε λόγο για χώρους και χρόνους που έρχονται από τις πιο σκοτεινές στιγμές της ιστορίας. Απ' τα βρετανικά στρατόπεδα συγκέντρωσης στη Νότια Αφρική για τους Boers (1899-1902), στη Σπιναλόγκα, στα λοιμοκαθαρητήρια, στη φρίκη των ναζιστικών στρατοπέδων συγκέντρωσης και εξόντωσης, στα στρατόπεδα συγκέντρωσης στη Βοσνία, στο Γκουαντανάμο, τα ιστορικά παραδείγματα είναι παραπάνω από αρκετά. Πρόκειται για μια ειδική συνθήκη εγκλεισμού εκτός ποινικού δικαίου, καθώς δε λαμβάνει χώρο κάποιο έγκλημα. Ουσιαστικά, αποτελεί ένα μέσο που διαχρονικά χρησιμοποιείται από τα κράτη προκειμένου να ελέγξουν κομμάτια του πληθυσμού που βρίσκονται εντός της επικράτειας τους και έχουν στοχοποιηθεί ως «εχθρικά».

Στην Ελλάδα, αποτελούν έναν ακόμα κρίκο στην αλυσίδα της κρατικής πολιτικής, που προσπαθεί όπως έχει ειπωθεί από τα πλέον επίσημα χείλη να κάνει «...το βίο των μεταναστών αβίωτο!».

Η παρατεταμένη κράτηση -με το πρόσχημα της απέλασης- ουσιαστικά παρατείνει το βασανιστήριο, καλλιεργεί το φόβο και συνδέεται άμεσα με την ποινικοποίηση της μετανάστευσης και την πειθάρχηση της εργασίας.

Από την πλευρά μας, ως εκμεταλλευόμενοι, δεν έχουμε παρά να φωνάξουμε το αυτονόητο: την αμέριστη αλληλεγγύη μας στους αγωνιζόμενους μετανάστες. Την υλική και πολιτική μας στήριξη προς αυτούς που στοχοποιήθηκαν από το κράτος και τον ρατσιστικό εθνικό κορμό λόγω του χρώματος στο δέρμα τους και της κοινωνικής τους θέσης. Απέναντι σε ένα καθεστώς που θέτει ολόκληρα κομμάτια της εργατικής τάξης, εν προκειμένω τους μετανάστες, σε διαρκή και βασανιστική ομηρία, που προσφέρει το ιδεολογικό πέπλο και τους υλικούς όρους για τη διενέργεια πογκρόμ και ρατσιστικών επιθέσεων, που εξασφαλίζει στα αφεντικά την εκμετάλλευση με μεσαιωνικούς όρους των μεταναστών εργατών οφείλουμε να αντιπαρατεθούμε δυναμικά με οδηγό τη ταξική-διεθνιστική αλληλεγγύη. Η στήριξη των εξεγερμένων της Αμυγδαλέζας αλλά και η στήριξη κάθε πράξης αντίστασης των μεταναστών, εντός και εκτός των στρατοπέδων, συνιστά ένα από τα πεδία που θα αποδειχτεί αν οι διακηρύξεις μας «...για ένα κόσμο ελευθερίας και ισότητας, χωρίς σύνορα και πατρίδες» αποτελούν πεδίο καθημερινού αγώνα ή κούφια λόγια.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΥΣ ΤΗΣ ΑΜΥΓΔΑΛΕΖΑΣ ΚΑΝΕΝΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ

Μικροφωνική – συγκέντρωση αλληλεγγύης Παρασκευή 31-10 ,18:00 Περιφέρεια Ηπείρου
Καφενείο οικονομικής ενίσχυσης για την κάλυψη δικαστικών εξόδων
28-10 14:00 Α.ΚΟΙ.Χ.Ι.

antifa [i]

